

OBSAH

POJETÍ PRAVDY U TOMÁŠE AKVINSKÉHO

ÚVODNÍ STUDIE

Martina Štěpinová

ÚVOD

Středověké školství a metody jeho vyučování	9
Sv. Tomáš Akvinský a jeho dílo	11

ZALOŽENÍ PRAVDY V BYTÍ

I. M. Heidegger a tomisté ohledně otázky po pravdě	16
II. Augustin, Anselm	23
III. Kosmologický rozvrh u sv. Tomáše	29
III.I. Exitus: Stvoření – participace v dobru, v bytí	31
III.I.1. Sjednocení stvoření v bytí	33
III.II. Ordo universi	36
III.II.1. Spojení intelektové podstaty s tělem, člověk	37
IV. Začleněnost jsoucího do celku – reditus	39
IV.I. Cíl všeho pohybu	39
IV.II. Smíšené podstaty	41
IV.II.1. Činnost smíšených podstat	42
IV.III. Jednoduché podstaty	44
V. Člověk a poslední cíl	46
V.I. Mohutnosti duše – vůle, intelekt	48
V.II. Cíl člověka	49
V.III. Podílení se na řízení a vládě – uspořádání lidské společnosti	52
V.IV. Dvojitý přirozený cíl člověka	54
VI. Poznání	55
VI.I. Smyslové poznání	56
VI.II. Intelekt	59
VI.III. Soud	62
VI.III.1. Praktický intelekt	64
VI.III.2. Spekulativní intelekt	68
VI.III.3. Rozum (ratio)	69
VI.IV. Jistoty dané z víry	72
VII. Závěr	73
QD De veritate: q. 1, q. 10 – Poznámky k textu	78

O PRAVDĚ De veritate

Úvod k textu	82
Článek 1. Co je pravda? <i>Quid est veritas?</i>	85
Článek 2 Zda se pravda nachází v intelektu dříve než ve věcech <i>Utrum veritas principalius inveniatur in intellectu quam in rebus</i>	99
Článek 3. Zda pravda existuje pouze v skládajícím a rozkládajícím intelektu <i>Utrum veritas sit tantum in intellectu componente et dividente</i>	107
Článek 4. Zda existuje pouze jedna pravda, kterou jsou všechny věci pravdivé <i>Utrum sit tantum una veritas qua omnia sunt vera</i>	111
Článek 5. Zda kromě první pravdy je nějaká jiná pravda věčná <i>Utrum aliqua alia veritas praeter primam veritatem sit aeterna</i>	125
Článek 6. Zda stvořená pravda je neměnná <i>An veritas creata sit immutabilis</i>	145
Článek 7. Zda se pravda v Bohu vypovídá bytostně či na způsob osoby <i>Utrum veritas in divinis dicatur essentialiter vel personaliter</i>	155
Článek 8. Zda pochází každá jiná pravda z první pravdy <i>Utrum omnis veritas alia sit a veritate prima</i>	159
Článek 9. Zda je pravda ve smyslech <i>Utrum veritas sit in sensu</i>	169
Článek 10. Zda nějaká věc je nepravdivá <i>Utrum aliqua res sit falsa</i>	173
Článek 11. Zda nepravda je ve smyslech <i>Utrum falsitas sit in sensibus</i>	183
Článek 12. Zda nepravda je v intelektu <i>Utrum falsitas sit in intellectu</i>	189

O MYSLI De mente

Úvod k textu	195
Článek 1. Zda mysl, nakolik obsahuje obraz Trojice, je bytností duše nebo nějakou její mohutností?	199
<i>Utrum mens, prout in ea ponitur imago Trinitatis, sit essentia animae, vel aliqua potentia eius</i>	
Článek 2. Zda je v mysli paměť	211
<i>Utrum in mente sit memoria</i>	
Článek 3. Zda se paměť (memoria) odlišuje od nahlížení (intelligentia) jako mohutnost od mohutnosti	221
<i>Utrum memoria distinguatur ab intelligentia sicut potentia a potentia</i>	
Článek 4. Zda mysl poznává materiální věci	231
<i>Utrum mens cognoscat res materiales</i>	
Článek 5. Zda mysl může poznávat materiální věci jakožto jednotlivé ..	239
<i>Utrum mens nostra possit cognoscere materialia in singulari</i>	
Článek 6. Zda lidská mysl získává poznání ze smyslových věcí	245
<i>Utrum mens humana cognitionem accipiat a sensibilibus</i>	
Článek 7. Zda obraz Trojice je v mysli, když poznává materiální věci, nebo pouze když poznává věčné	257
<i>Utrum in mente sit imago Trinitatis secundum quod materialia cognoscit, non solum secundum quod cognoscit aeterna</i>	
Článek 8. Zda-li mysl poznává sebe samu skrze bytnost nebo skrze nějaký obraz	271
<i>Utrum mens seipsam per essentiam cognoscat aut per aliquam speciem</i>	
Článek 9. Zda naše mysl poznává habitus existující v duši skrze jejich bytnost nebo skrze nějakou podobu	293
<i>Utrum mens nostra cognoscat habitus in anima existentes per essentiam suam vel per aliquam similitudinem</i>	
Článek 10. Zda člověk může vědět, že má lásku	309
<i>Utrum aliquis possit scire se habere caritatem</i>	
Článek 11. Zda mysl může ve stavu putování vidět Boha skrze bytnost ..	317
<i>Utrum mens in státu viae possit videre Deum per essentiam</i>	
Článek 12. Zda existence Boha je sama sebou známá pro mysl člověka ..	331
<i>Utrum Deum esse sit per se notum menti humanae</i>	
Článek 13. Zda lze přirozeným rozumem poznat Trojici osob	345
<i>Utrum per naturalem rationem possit cognosci Trinitas personarum</i>	
Použité prameny	354
Seznam zkratk	358